

[Kofod.]

myndighedsloven er noget, de unge har brug for hver dag, mens valgretsalderen er noget, man har brug for i hvert fald færre gange end myndighedsloven.

Spørgsmålet om myndighed og ansvar er, som jeg sagde før, noget, de unge har brug for hver dag, og de får mere og mere brug for det, efterhånden som muligheden for at tjene penge på et tidligere tidspunkt og dermed også bruge dem får stigende betydning. Myndighedsloven er imidlertid en lov, der har et andet sigte end f. eks. valgloven, idet valgloven giver en ret, mens myndighedsloven har en beskyttende karakter. Den skulle beskytte de mere uerfarne mod for stort ansvar og beskytte dem mod forpligtelser, idet deres ringe antal erfaringsår skulle gøre dem mindre egnede til at se de farer, der ligger og lurar i den barske hverdag.

Myndighedsloven, som vi behandler i dag, må ses i lyset af den tendens, man mener at konstatere, til, at de unge er tidligere modne — for at bruge en forslidt vending — de får en bedre uddannelse gennem skolerne, så de dermed skulle være bedre rustede, end deres forældre var.

Folketinget vedtog sidste år bl. a. den nye ægteskabslov, som satte aldersgrænsen ned til 20 år for mænd, og som en konsekvens af dette bør myndighedsalderen også sættes ned til de 20 år, før den ægteskabslov kan komme til at virke efter sin hensigt.

Selve aldersgrænsen på 20 år kan man altid diskutere, som man kan ved alle aldersgrænser. Om det nu er den rigtige grænse, man tilfældigvis vælger. Men man skal jo have en bestemt alder at gå efter, og derfor synes man, at de 20 år skulle være det rigtige for myndighedsalderen også.

Går vi uden for landets grænser, ser vi, at den almindeligste myndighedsalder er 21 år og har været det i mange år. Vi ser også, at der nu er en tydelig bevægelse henimod nedsættelse af denne aldersgrænse fra 21 år og nedad, ja, England går helt ned til 18 år efter anbefaling fra Latey-rapporten. I de

nordiske lande har man, eller er man ved at gennemføre, myndighedsalderen på 20 år, således at vi skulle nå frem til ensartede regler for de nordiske lande. Argumentet om ens myndighedsalder for de nordiske lande er udtryk for praktisk nordisk samarbejde.

Vedtagelsen af ægteskabsloven sidste år og en tro på, at de unge er modne til at tage et ansvar tidligere end før, og at det er sundt for dem at få dette ansvar, gør, at venstre kan anbefale lovforslaget.

I tilknytning til dette lovforslag eller rettere som konsekvens af dette lovforslag kommer det næste vedrørende forskellige lovbestemmelser om 21 års aldersgrænser. Jeg har ikke mange bemærkninger til dette, idet jeg mener, det egner sig bedst til behandling i udvalget. Jeg har dog set af referaterne fra sidste års behandling, at der var en af ordførerne, der stillede det spørgsmål vedrørende dykkerloven, hvorfor man skal være 21 år for at erhverve dykkerbevis. Det er et spørgsmål, der ikke har direkte relation til myndighedsalderen, men det må være et spørgsmål, om man kan have de nødvendige erfaringer, når man er 20 år.

Det samme gælder lov om skibes bemanding, hvor jeg ikke rigtig kan se det logiske i, at man ikke kan blive fiskeskipper af 2. grad, før man er 21 år. Medens man, hvis vi nedsætter myndighedsalderen til 20 år, godt kan erhverve en kutter til flere hundrede tusinde kroner, må man altså ikke sejle den, hvis vi beholder aldersgrænsen på 21 år. Men som sagt, det er spørgsmål, jeg håber kan tages op under udvalgsarbejdet.

Jeg kan med disse bemærkninger på venstres vegne anbefale lovforslagene.

Erik Hansen (Ålborg amt): Da det til støtte for det nordiske samarbejde vil være væsentligt, at så mange regler som muligt bliver ensartede inden for Norden, kan jeg på mit partis vegne anbefale det genfremsatte lovforslag om en myndighedsalder på 20 år, som allerede er gennemført i de øvrige nordiske lande.